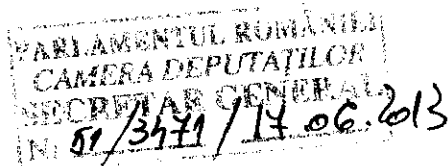


G U V E R N U L R O M Â N I E I
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

București, Piața Victoriei nr.1, Telefon: 021 316 36 77, Fax: 021 316 36 52



București, 14.06.2013

Nr. 5418/DRP

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. Propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru declararea de rezervație arheologică și bun de utilitate publică de interes național a unor zone din teritoriul localităților Sarmizegetusa, Mintia-Vețel și a Complexului cetăților dacice din Munții Orăștiei-Costești-Cetățuie; Cetățuia Înaltă; Ciocuşa; Costești-Blidaru; Faieragu; Vârful lui Hulpe; Fețele Alba; Grădiştea Muncelului; Piatra Roşie - județul Hunedoara*”, inițiată de 17 deputați – Grupul parlamentar al Minorităților Naționale (Plx. 434/2012);

2. Propunerea legislativă intitulată „*Legea Arhivelor Publice*”, inițiată de domnii deputați Becsek-Garda Dezső-Kálmán, Kelemen Hunor, Márton Árpád-Francisc – Grupul parlamentar al UDMR (Plx. 643/2003).

Cu stimă,

MINISTRU DELEGAT PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

MIHAI ALEXANDRU VOICU



DOMNULUI CRISTIAN – ADRIAN PANCIU,
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR



GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

919
07.06.2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Legea Arhivelor Publice*”, inițiată de domnii deputați Becsek-Garda Dezső-Kálmán, Kelemen Hunor, Márton Árpád-Francisc – Grupul parlamentar al UDMR (Plx. 643/2003).

I. Principalele reglementări

Această propunere legislativă are ca obiect de reglementare transferul Arhivelor Naționale din subordinea Ministerului Afacerilor Interne în subordinea Ministerului Culturii și a Arhivelor Județene în subordinea consiliilor județene.

Totodată, prin inițiativa legislativă se propune reglementarea Arhivelor Publice. Propunerea este structurată pe 7 capitole, care se referă, în principal, la:

- rețeaua Arhivelor Naționale;
- atribuțiile Arhivelor Naționale;
- obligațiile creatorilor și deținătorilor de documente;
- folosirea documentelor care fac parte din Fondul Arhivistic Național al României;
- personalul arhivelor;
- răspunderi și sancțiuni.

II. Observații

1. Protecția legală a fondurilor și colecțiilor de documente create de-a lungul timpului de instituțiile publice, de persoanele juridice sau de persoanele fizice, constituie o preocupare majoră a tuturor statelor lumii. Pentru păstrarea, conservarea, gestionarea și administrarea arhivelor, în România a fost înființată instituția Arhivelor Naționale, ca instituție centrală de specialitate, care funcționează, fără întrerupere, din anul 1831.

În materie legislativă, *Legea Arhivelor Naționale nr. 16/1996, cu modificările și completările ulterioare*, a soluționat, la momentul adoptării, unele neajunsuri ale vechii reglementări în materie, a permis o deschidere ceva mai largă la informația publică și a extins atribuțiile de control și îndrumare ale Arhivelor Naționale.

2. Transformările substanțiale și mutațiile profunde petrecute în ultimii ani, la nivelul tuturor structurilor societății, impun elaborarea și adoptarea unor noi reglementări în domeniul legislației cu privire la arhive, adaptarea la noile realități instituționale, de natură să asigure folosirea în mai mare măsură, în interes public, a documentelor de arhivă.

Dincolo de oportunitatea îmbunătățirii reglementărilor legislative în domeniul arhivelor, considerăm că inițiativa legislativă este depășită de realități și nu ține cont de schimbările intervenite în sistemul administrației publice centrale și în plan legislativ.

Astfel, decalajul între momentul elaborării inițiativei și cel actual se observă atât la nivelul denumirilor instituțiilor, cât și cu privire la modificarea ori completarea unor articole din lege, care au suferit mai multe intervenții în ultimul deceniu.

În același context, se mențin în textul propunerii legislative trimiteri la PIB al anului 2002 ca reper pentru asigurarea fondurilor necesare funcționării Arhivei Naționale.

Totodată, se propune trecerea Arhivelor Naționale în subordinea Ministerului Culturii, cu menținerea drepturilor salariale actuale, în condițiile în care acest transfer nu corespunde angajamentelor guvernamentale prezente și nici nu este corelat cu reglementările specifice salarizării unitare în sistemul bugetar.

3. Propunerea referitoare la retrocedarea documentelor de arhivă „la cerere, pe baza unui proces verbal” ridică o serie de probleme legate de noul regim juridic, neclarificat de intervenția legislativă.

Totodată, textul inițiativei legislative nu cuprinde nici prevederi referitoare la categoriile de beneficiari, modalitatea de probare a dreptului de proprietate, procedura specifică etc.

Lipsa acestor prevederi va face noua reglementare inaplicabilă și susceptibilă de a crea confuzie și chiar abuzuri.

Mai mult decât atât, amintim că reglementări similare cu privire la retrocedarea documentelor de arhivă au fost cuprinse în altă inițiativă de modificare a *Legii nr. 16/1996*, declarată ca fiind neconstituțională prin *Decizia Curții Constituționale nr. 1575/2011 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii Arhivelor Naționale nr. 16/1996*.

4. În ceea ce privește noua reglementare propusă cu privire la condiția cunoașterii limbii minorității naționale de către directorul sau de către angajații care gestionează documentele aparținând unei minorități naționale, considerăm că aceste dispoziții sunt susceptibile de a fi neconstituționale din următoarele considerente:

Art. 11 din *Legea nr. 282/2007 pentru ratificarea Cartei europene a limbilor regionale sau minoritare, adoptată la Strasbourg la 5 noiembrie 1992* stabilește că „Ministerele și celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, după caz, vor lua măsurile necesare în vederea aplicării dispozițiilor prezentei legi”. Totodată, legea citată stabilește că prevederile art. 10 din Cartă se vor aplica în concordanță cu prevederile *Constituției României, republicată*, cu cele ale *Legii administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, precum și cu cele ale *Convenției-cadru pentru protecția minorităților naționale*, încheiată la Strasbourg la 1 februarie 1995, ratificată de România prin *Legea nr. 33/1995*.

Astfel, art. 10 din Cartă prevede că în circumscripțiile administrative ale statului locuite de un număr de vorbitori de limbi regionale sau minoritare, care justifică măsurile și în funcție de situația fiecărei limbi, părțile se angajează, în măsura în care este posibil, să vegheze ca autoritățile administrative să utilizeze limbile regionale sau minoritare sau să vegheze ca vorbitorii de limbi regionale sau minoritare să poată prezenta cereri orale ori scrise în aceste limbi.

Potrivit Cartei, părțile se angajează să aleagă una sau mai multe dintre măsurile propuse pentru promovarea limbii minorităților, lăsând la latitudinea acestora modalitatea de realizare.

Referitor la concordanța cu *Constituția României*, menționăm că statul recunoaște și garantează persoanelor aparținând minorităților naționale dreptul la păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase. Totodată, măsurile de protecție luate de stat pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității persoanelor aparținând minorităților naționale trebuie să fie conforme cu principiile de egalitate și de nediscriminare în raport cu ceilalți cetățeni români.

În același context, menționăm că *Legea nr. 215/2001*, în aplicarea *Legii fundamentale*, stabilește că în unitățile administrativ-teritoriale în care

cetățenii aparținând minorităților naționale au o pondere de peste 20% din numărul de locuitori, autoritățile administrației publice locale, instituțiile publice aflate în subordinea acestora, precum și serviciile publice deconcentrate asigură folosirea, în raporturile cu aceștia și a limbii materne, în conformitate cu prevederile *Constituției*, ale acestei legi și ale tratatelor internaționale la care România este parte.

Textele citate, precum și alte dispoziții conexe acestora vizează accesul cetățenilor aparținând minorităților naționale la administrație, învățământ, justiție.

Aplicarea acestora, precum și a Cartei nu se poate realiza prin limitarea drepturilor garantate prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, conform art. 4 din Cartă, *„Nicio prevedere a prezentei Carte nu poate fi interpretată ca o limitare sau derogare de la drepturile garantate prin Convenția Europeană a Drepturilor Omului”*.

Drept urmare, nici Carta și nici Constituția nu pot constitui temeiuri legale pentru instituirea unor condiții de numire a directorilor arhivelor care pot fi discriminatorii și în măsură să limiteze dreptul la muncă.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,



Victor-Viorel PONTA

Domnului deputat **Valeriu Ștefan ZGONEA**

Președintele Camerei Deputaților